

ELOFIZETÉSI ÁR:

egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petisorsért egy szeri hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosért 12 kr., 1 hasábosért 6 kr. számítatik.

NYILTTÉR

minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ

minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Tegyük valamit!

II.

Három cikk.

Nagyobb szabású vállalatoknál, milyen egy vasutépítés is, a példa legjobb tanácsadó. Mi ugyan ma még nem állunk ott, hogy a mások által nyújtott példát javunkra realizálhassuk; de óhajtjuk mindnyájan, hogy vasutunk legyen, s hogy ez óhaj, akarattá érjen beennünk, a példának reprodukálása erre a legjobb eszköz. — Azt tudni, hogy mások ez óhajást mint valóstították, az elhatározásra a legerősebb ösztönül szolgál. — Nézzük tehát, hogy mit csinált a „körös-völgyi“ érdekelttség?

Elhatározta, hogy vasutat épít, Aradtól Borosjenőig. — Ezen vasutvonal 8 mértföldnyi kiterjedésű. Elkészítették a költségtervet, s azután alapos tanulmányozás tárgyává tették ezen építettni szándékolt vasutvonalra számítható kereskedelmi forgalom nagyságát, s az ebből befolyható jövedelmet, ha az építési költség tőkájének tisztelességes kamat jövedelme remélhető-e?

A számítás jó reményre nyújtott alapot.

Nagy birtoku, tekintélyes, lelkes, derék emberek álltak a dolog élére, s az óhaj komoly elhatározássá lett. 100 frtos részvények útján megkezdett az aláírás, s az aláírók szaporodtak. Az egész vasutvonal kiépítésének költsége 1.058,788 frtra volt terelve. Részvények aláírása útján azonban ezen összegből csak 735,300 frt volt fedezve. Hiányzott a vállalat létesítéséhez megkívántatott összegből több 300 ezer frtnál. Ekkor előálltak egyes gyártulajdonosok, kik vállalkoztak részvényekben sinek, mozdonyok és egyéb felszerelési eszközök, és anyagok kiszolgáltatására. Az aláírt részvények egy szép összege természetben szolgáltatott le, s így szegény munkás emberek szereztek részvényeket és tettek munkájuk által biztos tőkére szert.

Igy tehát fedezve volt, legalább papíron már fedezve volt, a vasutépítés költsége. A kormány a vidéki érdekelttség ezen tervét jóváhagyta s ezek hozzá fogtak az építéshez.

Az építési költségterv szerint egy mértföld vasutvonal készítése költsége 155 ezer frtra volt számítva. Az érdekelttségi igazgatóság ügyes takarékoságának sikerült keresztül vinni, hogy teljes felszereléssel a vasut, mértföldenként, csak 127 ezer 660 frtba került; jóval kevesebbe tehát, mint az terelve volt.

Ezen vasutépítési készülődés terelés és a tervnek valóstítása mindössze 2 évet vett igénybe és Aradtól Borosjenőig 8 mértföldnyi hosszú vasutvonal az ezen vidék érdekelttségének önereje útján ki lett építve. S pedig temérdek akadályokkal kellett megküzdeni ezen vállalatnak, miután a részvényesek nem fizettek pontosan úgy annyira, hogy az építkezés befejeztéig a részvényösszegnek alig $\frac{2}{5}$ része folyt be. Természetes, hogy az ezen ok folytán hiányzott összeget rövid lejáratu váltóbeli kölcsönök útján, s részben oly módon fedeztettek, hogy az érdekelttségi igazgatóság hosszú lejáratu, de azért előnyös részletfizetések útján vásárolta a vasutépítéshez szükséges anyagokat, mi lehetővé tette, hogy a vasutépítések anyagának ára, részben már a vasut jövedelméből fedeztessék.

Szóval szilárd akarat nem ismer akadályt. A vasutvonal minden akadályok dacára a főnebb pár vonással jelzett módon kiépített, s ma ezen vasut léteinek hasznát és kényelmét élvező ezen vidék összes közönsége áldja azon derék embereket, kik áldoztak és fáradtak ezen vasutvonal létesítésén, s a létesítők megelégedéssel tekintenek munkájukra; mert itt tőkejüket oly vállalatba fektették, mely már is nagy kamatot hoz és jövőre még nagyobb jövedelmet ígér.

Kitünő vendégek.

Kitünő vendégei voltak az elmúlt héten kedden a helybeli ref. egyháztanácsnak, gróf Ráday Gedeon békéabánai ref. egyházmegye világi gondnoka és nt. Szabó János esperes ur személyében. Nevezettek már vasárnap táviratilag értesíték a lelkészséget idejövetelekről, s felhítták egyszersmind az egyházi elnökséget, hogy idejöveteleik alkalmára kedden délelőtti presbyteri ülést hívjanak egybe. E jeles vendégek kedden délelőtti 11 órakor érkeztek városunkba, s fél tizenkét órakor jelentek meg a presbyteri ülésben, hol lelkes éljenzéssel fogadtattak. Az egyháztanácsoterm presbytereken kívül tele volt zsefolásig hallgatókkal, a keletlen papválasztási ügy iránti érdekelttség hozta össze nagy számban a hallgatókat. Sajnálattal kell felemlitnünk, hogy a jeles vendégekhez az egyháztanácsotermében üdvözléssel egy fogadjistint intézni nem hallottunk. Nt. esperes ur üdvözlővén a nagy számban egybegyűlt egyháztanács tagokat és hallgatókat, emelkedett szellemben tartott bevezető beszédeben jelezte, hogy őket a papválasztás okozta kellemetlenségek hozták ide, hogy az ügy befejeztéig jó tanácsosul szolgáljanak az egyháztanácsnak; utána gróf Ráday Gedeon segédgondnok ur szólott, bevezetőül az esperes ur által tartott szellemben, jelezvén, hogy őt ezen egyház érdeke jövője iránti aggodalom s azon remény vezérelte ide, hogy mint hasonló bonnyolult helyzetben már több egyházban, úgy itt is képes lesz a papválasztás által felzavart kedélyeket lecsillapítani. Jó csillagában bizik erre nézve. — Ezek után folytatván beszédét, kijelenté, hogy ő bár tisztelettel hajol meg a felsőbb hatósági intézkedések előtt; de a ref. papválasztási ügyben, az egyházmegyei ítélettel szemben hozott főtiszteletű egyházkerületi ítéletet nem helyeselheti, és bármiként forduljon is a dolog, az a bizonyos egyén (értsd tisz. Gerőc Lajos) ha megválasztatnék is, míg ő ezen egyházmegyének segédgondnoka lesz, megerősíteni nem fog, s ezen egyháznak lelkésze nem lehet. Ezen határozott jellemet öltött beszéd után még az esperes ur szólott és jelenté be, hogy a papválasztás fölfüggesztéséig, ide Csák Máté segéd lelkész urat küldi Varga Pál ur távoztása után administratorul. Ezen esperesi intézkedést jelző beszéd azonban a gróf ur nyilatkozata által okozott kedély hullámozást nem csendesíté le. És azon nyilatkozatra válaszolni is kellett; mert ebben jóval több az erőszak, mint a protestáns egyházélet alap elvét képező alkotmányos jog és törvény. — Azt mondani, hogy míg gróf Ráday Gedeon lesz ezen egyházmegyének segédgondnoka, addig az a „bizonyos egyén,“ (sic) kit esetleg a nép többsége lelkészül óhajt, „a szentesi ref. egyházba nem teszi be lábát.“ Ho, hó! A magyar protestáns egyház életet eddig nem erőszak, hanem az egyháztagok alkotmányos jogában gyökerező szabadság szelleme tartá fönn és ez fogja megtartani jövőre is. Szomorú dolog lenne, ha egy grófnak segédgondnoki önkénye képezné a törvényt, egy legfőbb egyház hatósági ítélettel védett, egyház községi többség akaratával szemben. — Ez ellen jog, törvény s a protestáns egyház szabadság szelleme tiltakozik. És ezen tiltakozásnak Sima Ferenc presbyter kifejezést is adott és jelezte, hogy midőn azt a bizonyos egyént a főtiszteletű egyházkerület már felmentette és nem tiltá ki a szentesi ref. papválasztásnál a candidátusok sorából, akkor a gróf nyilatkozatát az ő

felte is álló egyházi hatóság ítéletével szemben, önkénykedés és erőszak jelének, sőt ennél is többnek, lázításnak tekinti, mert a grófnak kötelessége meghajolni a legfőbb egyházi hatóság ítélete előtt, s ezután már neki minden megtagadási joga megszűnt. Ezen felszólalás a grótot kellemetlenül érinté, s tiltakozott az ellen, hogy neki itt leckéket osztogassanak, s különösen, szóló ki erre ifju koránál fogva is illetékelen. (Mintha bizony bűn volna az, hogy valaki még nem vénhedett meg, s a kor szabályozná az illetékeséget?) „Amit mondtam, megmondtam,“ mondá a gróf; nt. Szabó János esperes ur azonban a gróf provokált nyilatkozatának oly magyarázatot adott, hogy a gróf mondásával azt értette, hogy: „inkább lemond a segédgondnokságról, hogysem G. L. tiszteletes urat megválasztása esetén, megerősítse.“ — Ezt teheti! Bár azért igen kár volna lemondania; mert utóvégre nem grófok nevezik ki a lelkészt, hanem választja a nép, s ez csak zokon nem eshetik. S. F. presbyter ezek után még szólott és jelezte, hogy ő azt hitte, hogy a segédgondnok és esperes azért jöttek ide, hogy a szentesi ref. papválasztás ügyében itt a közönség hangulatát kivegyék, s alaposan meggyőződés a viszonyokról, képesek legyenek a jog és igazságnak megfelelőleg ez ügyben felsőbb hatóságilag ítélni, miután azonban nem ez a céljuk, csak tanácsolni jöttek, akkor ő a viszonyok fejtegetéséről eláll és nincs szava ezuttal ez ügyhöz. Ezzel ezen ügy be lett fejezve, az az nem volt több szó a papválasztás ügyében, s miután apróbb más ügyeket is csak mellesleg érintettek ezek az urak: Az ember önként azt kérde, hogy de: hát miért is jöttek?

Távoztásukkor úgy a gróf mint az esperes megleg hangon szólottak, s a gróf a békeességnek tanácsolása után azt mondá, hogy ezeket kívánom, hogy tartassák meg önként figyelmökben s amit előbb mondtam felejtsek el. Hát jól van felejtstik el, míg a viszonyok ezt föl nem elevenítik. Az ülés befejezte után a távoztó vendégekhez tiszteletes Varga Pál ur mondott lelkes bucsu szót. S mert a gróf, bezáró beszédeben azt mondá, hogy: talán most van Szentesen utószor. Udvardi S. presbyter ur azon óhajának adott kifejezést, hogy többször legyen örömkünk őt körünkben látni, de hasonló alkalmából soha!

E jeles vendégek másnap reggel körünkben eltávoztak, itt léttök alatt a gróf Kiss Zsigmond urnál, Szabó János esperes ur Szathmáry Ede urnál volt szállva.

Egyik,

Világ folyása.

Folyik mint a folyam, s takarodna is a maga medrében, ha itt ott egy egy köszirtbe nem ütköznék, de mikor a természet adta ez akadályok mindenben s mindenütt útját állják a csendes lefolyásnak, akkor a kerülő utak bekövetkeznek. Folytak ők azonban, de a szirtek mellett csak kerülőkben s mulhatatlanul akadályt okoznak, s így azon rendeltetésnek, amit a természet sorrendje szerint elérniök kellene, ott előbb akadályokkal kell küzdeniök.

Igy van az a világ folyásában is. Nincs oly üdvös cél, hová az emberek törekednek; hogy azoknak akadályokkal nem kellene küzdeniök. S bár ez akadályok csak esetlegesek lennének, de hát a mi a természetben, a természet szülte ily összeütközésekkel találkozik, azt maga a természet adta, de a világ folyásába beékelt akadályokat az emberek teremtik, s még a természeti akadályok láthatók, ismeretesek s így kikerülhetők, a világ folyása alá aláasott akadályok csak akkor tűnnek fel, mikor már kikerülhetetlenek.

De azért a világ folyása csak folyik, s küzdetnek le az akadályt szerző sziklák; ha csakugyan szikláknak nevezhetjük azon cselszövényeket, amit különösen s nem minden ok nélkül rubelesnek nevezett párt örökösen előgördít.

A Manchesterben Salisbury által tartott

szónoklat ellenében ugyancsak Manchesterben Hartington gördítette elé az akadálysziklát, s mint minden ily ellenzékeskedés nem egyszer a tulságba csapott át. Hartington ur tulgossá parodiáival nem egyszer indította hahotára a gyülekezetet, s egy maga nézett le országokat s tett guny tárgyává, s ezek közt osztrák-magyar monarchiánkat is.

Lett légyen Hartington urnak e pár órai dicsősége a vele simliler cadens és desidens embereivel a legmagosabb öröme, de az mégis bizonyos, hogy nemzetének a legnagyobb hatalma, a sajtó lépett fel ellene és pedig a legtekintélyesebbek s ezekkel maga az öreg „Times” is; aki pedig nem a legjobb barátja a jelen angol kormányának. Így Hartington urnak a saját kezével homlokára illesztett dicsőszoru épen a legilletékesebb helyről a sajtók által méltóan letépett, s bizonyosan nem egyébérmint azon éretlen hencsérésért, amiért a külhal talmakat mystifikálta.

Hogy Hartington ur szónoklatát nem annyira tartotta a muszka sympathia, mint azon politikai töke miatt, hogy a jelen kormány bukásával a husos fazékhoz juthasson: a világ hajlandó elhinni. De hogy lóláb ez, a mely kicsüng s a keleti kérdés kezdetétől végig vonul napunkig, s ugyanegy helyben forog a politikai láthatáron mint a Göncöl szekere az ég boltozatján, azt minden halandó átlátja.

Hogy Hartington ur szónoklata által talán engesztelőleg eleget akart tenni a muszka büszkeségnek, s ki akarta mutatni, hogy Angolország a muszkák ellen nem ért egyet a kormánygyal, párt állásánál fogva hihető, de hihető az is, hogy ezen pártállás mintegy lekötőleg uszályhordozója a muszkának, s épen most, midőn a muszka állásánál fogva meglehetősen háttérbe szorítottatott. És így nem csoda, hogy a Salisbury manshesteri szónoklata a muszkat annyira kihozta sodrából; miszerint bécsi nagykövete által Haymerle báró külügyminiszternél is kérdést tétetett e szónoklatért. Mit felelt Haymerle báró, az ő dolga, de gondoljuk, hogy egyenesen felelt, s nem is felelhetett egyebet, hogy Salisbury a felelős szavaiért. Annyi azonban mégis kiszivárgott feleletéből, hogy Osztrák-Magyarország minden állammal békében kíván élni.

Bizony a muszkat minden oldalról üldözi a nemezis. Európában úgy mint Ázsiában.

Európában a hármass szövetség, mely a muszka terjeszkedésnek gátot vetend. Azonfelül belviszályai is napról napra súlyosabbá válik reá nézve. Csak most is jelentik Pétervárról, hogy egy socialistikus forradalmi összeesküvést fedeztek fel, mely összeköttetésbe áll lengyelekkel, szerbekkel és bolgárokkal, s hogy pénztárkukban nagymennyiségű angol pénzt találtak.

Tehát nem csak muszka, de szerb és bolgárok a muszka által elkényeztetett gyermekek közt is akad, aki a muszka trón megingatni akarja. Szép tömörülése az európai páuszlavistikus törekvésnek.

Egyébiránt ily panszláv apróságok mindenütt mutatkoznak. Így van ez az albánok s montenegriaiak közt, hol már véres összeütközések történtek, sőt az albánok Szerbia ellen is dühöngnek.

De hát Muszkaországban Ázsiában is meggyült a baja a tekke tarkománokkal, akik keményen elpáholták a muszkákat. Ezen megveretés eddig csak gyanítottott és pedig avégből, hogy a muszka hivatalos lapok sokáig hallgattak. Most már maguk is bevallják nagy veszteségüket, de azzal vigasztalódnak, hogy ezen áldozat mégis azt eredményezte, miszerint 20 ezer turkomán szórattott szét.

Nem tudjuk, hogy lehet szétszórásnak nevezni azon hadsereget, mely ellenétől 20 ágyut elfoglalt. *Dongó.*

Helyi és vegyes hírek.

Pap ügy. A helybeli ref. egyháztanácsnak a papválasztás elhalasztása tárgyában az esperesi hivatalhoz intézett kérelmére nt. Szabó János esperes ur már válaszolt és értesíté az egyháztanácsot, hogy az ügyet az egyház megyei gyűlés elé fogja terjeszteni, addig pedig míg ez ügyben illetékes felsőbb hatósági intézkedések megtéteinek, vagyis, míg az egyházmegye és egyházkerület kimondja, hogy elhalasztható-e a papválasztás, esperes ur részéről, az innen távozó Varga Pál időközi lelkész ur helyébe, adminisztrátorul tiszteletes Csák Máté segéd lelkész urat nevezi ki, nevezett azon Csák Máténak fia, ki az ötvenes évek után a szentesi ref. egyháznak egy év körül káplána volt.

— *A fogyasztási adószedési jog* mint lapunk mult számában jelezte, árverés útján mult hétfőn adatott ki Nagy-kikindán. Az árverés eredménye az, hogy nyílt árverés útján ezen jogért legtöbbet ígért városunk polgármestere, 20020 frtot. S így árverésen ő rajta maradt, azonban ekkor felbontattak a zárt ajánlatok és itt kitűnt, hogy vannak kik az árverésen megígért összegnél többre becsülik a jogot. Jelenlegi bérlő, Lévi Leopold ugyanis zárt ajánlat útján ígért érte 23101 frtot; egy pesti Bernfeld nevű izraelita pedig 23155 frtot. Hogy most már kié lesz a bérlés, az a pénzügyminisztertől függ, mindenesetre azé, ki a legtöbbet ígért érte.

— *A helybeli 48-as kör* f. év okt. 26 án tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy Katalint követő vasárnap vagyis nov. 30-ra bált rendez és ezen bált tiszta jövedelmének 1/2 részét saját könyvtára 1/2 részét pedig a helybeli kisedővoda javára fogja fordítani. A többi helybeli egyletek is tehetnének valamit a kisedővoda érdekében!

— *Háladatosság.* Mult hetekben valóságos feltűnést keltett, hogy Szatmári Pál laktársunk házában három, négyszer kiütött a tűz, melynek folytán nevezettnek egy meliék épülete le is égett. Kár szenvedett és valóságos rettegésben tartott polgártársunk valami ellenségre gondolt, ki ezt bosszúból teszi és valóban az ellenség saját házában volt, fogadott fia Füst Molnár Zsigmond asztalos inas személyében, ki bizonyos tetten rajta kapatván, önként bevallotta, hogy a gyujtogatást ő tette és bosszúból azért, mert Sz. őt

pár évvel ezelőtt megverte. A fiu most a járásbíró-ság börtönében várja büntetését,

— *A nőegylet* tisztújító közgyűlését mult vasárnap tartá meg, mely alkalommal elnöké Jurenák Edéné, alelnöké Stammer Sándorné, főtitkárrá Szabó Menyhért ügyvéddel szemben, Sima Ferenc, segéd titkárrá Szántó Lajos, pénztárnokká Dózsa Béla választattak meg. Kiss Zsigmond és Hoffer Antal urak pedig tiszteletbeli tagokká választattak. Jurenák Edéné önnagysága az elnökséget mint halljuk vonakodik elfogadni, ezen vonakodástól azonban a nőegylet osztatlan bizalmával szemben, reméljük, hogy el fog állni, s az ügy érdekébe mi is kérjük, hogy álljon is el, s ha minden akadályt keresztül küzdve, vezette lelkes buzgalommal eddig a nőegylet ügyeit, ezután még inkább szükség van rá, hogy az elnökséget megtartsa. aki eddig annyit tett és táradt, amikor legnagyobb szükség van rá, nem hagyhatja el az ügyet, melyet köz elismeréssel karolt föl. — Ez alkalommal határozatba ment, hogy a nőegylet választmányának tagjai párosával megfogják keresni városunknak azon előkelő hölgyeit, kik eddig még nem voltak tagjai a nőegyletnek és felfogják kérni, hogy tagokká legyenek. Reméljük őt megvagyunk győződve róla, hogy a nőegylet tagjainak ezen lelkes fáradozása, nem lesz minden siker nélkül való.

Rablás és pedig vakmerő rablási eset adta elő magát az elmúlt héten, pénteken alkonyat felé. Min-tegy 6 1/2 óra tájon ugyania, volt Rác Jánosné, Nánási Nagy Julianna asszonyhoz egy ismeretlen egyén be-ment és nevezetre pisztolyt fogva, tőle pénzt követelte. N. J. asszony 30 egynehány frt. bankó pénzből álló készpénzt a rablónak átadta, s kijelenté, hogy több nincs. A rabló még arany és ezüst pénzt követelt, s e közben a varró kosárban néhány hatost és apró pénzt látott és ezt kivette és a vállán levő szőrtarisnyába vetette, „ez is jó lesz valamire,” mondá, s azután selyem ruhát és kendőt követelt; de a megrablolt kijelenté, hogy nem szokott selyemben járni. A rabló ekkor távozott és azt mondá, hogy a megrablolt N. J. asszony és a mellette levő takarító nő egy szót se merjenek szólni; mert mint mondá, ő ötöd magával van, társai a házat körül vették és aki egy szót szól, az a halál fia, egy félóra múlva vissza jön, mondá és azzal távozott. E vakmerő rablási tett-nél az a különös, hogy a megrablolt azt mondja, hogy a rabló oly válogatott kifejezésekkel beszélt, hogy benne inkább uri mint közönséges embert gyanít. Megle-pő, talán az ijedségnek tulajdonítható, hogy a megrablolt azt mondja, hogy a rabló magas ember volt, a mellette levő segítőnő pedig azt mondja, hogy alacsony. A nyomozás folyik, Beke Kálmán erélyes csend-biztosunk ritka ügyességében bizunk, hogy a tettesnek nyomába akad.

— *A Bökény-Mindszent* tiszasszabályozási társulat által fölveteni szándékolt 356 frt államelőlegről előre adandó 50 ezer frt kölcsönről szóló kötlevel aláírása, a város részéről, mint egyik legnagyobb ártérbirtokos részéről, mult vasárnap tartott rendkívüli közgyűlésben egyhangulag elhatározottat. Csak azután minél rövidebb idő alatt hozzá jutna ez összeghez a társulat, nehogy a pénzhány miatt a megkezdett védelmi munkálatok fennakadjanak.

— *Iszonyu szerencsétlenség* történt pénteken a

TÁRCA.

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irtá: S. F.

A királyi ügyészt nem vezette félre Gyurka báró vallomása S miután az elnök kifogyott a kérdésből, ő vette át a szót.

— Ön tegnap Várhátra „br. Buday Györgyné” cím alatt a következő táviratot küldé: „meneküljön, nagy veszélyben vagyunk.”

Gyurka báró nem tudott benne semmit, hogy ezen táviratát visszatartóztatták, s ezen körülménynek ily váratlanul lett fölvetése zavarba hozta a bárót, tétovázva nézett a kérdőre.

— Micsoda veszélyt értett ön e táviratában?

— Semmit, felelt határozottan, s zavarát már leküzdte, vádlott: nem táviratoztam senkinek s br. Buday Györgynét nem is ismerem.

— Ön zavarba jött mikor ezt a kérdést feltettem, ha ön nem bűnös, miért volt ez?

— És ki nem jönne zavarba ily vakmerően kitértelt bizonyítékok alkalmazására?

— Az utóbbi időkből hol lakott ön? kérdé az ügyész.

Gyurka bárót ez a kérdés is zavarba hozta, s habozva felelt, hogy: „Várháton.”

— Mivel foglalkozott ön?

— Gazdálkodtam.

— Ön egy nővel lakott ott.

— És ki tilthatja ezt meg tőlem? kérdé lángvörös arccal a báró. — És mi köze ehez a törvényszéknek?

— Nekünk mindenhez közünk van, felelt az ügyész. — Ön tehát be ismeri, hogy Várháton egy nővel lakott?

— Nem tagadom.

— Minő tiszteletben részesült ez a nő az uradalmi tiszti és cselédség előtt?

Gyurka báró érezte, hogy ez a kérdés hova céloz, folytonosan zavarban volt és nemfelelt.

Az ügyész Bandit rendelé be.

Bandi, ki a hallgató közönségnek már kedvence volt, megjelent a törvényszék előtt.

A formalis, „ismeri-e tanu vádlottat” féle kérdések után, a királyi ügyész azt kérdé tanutól, hogy: „a báró kivel lakott Várháton?”

Tudjuk, hogy a kocsis Julia iránt tiszteletet érzett és őt nem akarta veszélybe dönteni. — Ez a kérdés tehát zavarba hozta a Bandit.

Cirus ur ügyvéde most azt kérdé tanutól, hogy: „a báró lakott-e valami nővel?”

— Igen, felelt a tanu.

— Hogyan tisztelték ezen nőt a báró cselédei?

— Nagyságos asszonynak.

— Mit tud ön, ezen nőnek van-e része a gyilkosságban?

— Tudtommal nincs, felel a kocsis.

— Az ügyész kissé gondolkodott, s azután azt a kérdést intézé Gyurka báróhoz, hogy: „mégis tagadja, hogy e nőnek megmentése érdekéből hozzá táviratoztott.”

— Tagadom; mert nem táviratoztam. Ezen vallatás alatt a királyi ügyész Deng szolgabírájától, táviratot kapott melyben ez értesíti, hogy Várháton br. Buday Györggyel lakott s ennek nejeként szerepelt nőt letartóztatni nem lehetett; mert Várhátról még tegnap elutazott, hogy merre, hova, azt nem tudja senki.

Gyurka báró és a kocsis megkönnyebbült, midőn e táviratot fölolvasták, Gyurka báró, mert azt hitte, hogy e menekülés az ő táviratának az eredménye, Bandi bizonyos boldogságot érzett; mert tudta, hogy Julia az ő intése folytán menekült.

Ezen esemény felvidítá a bárót, s lelke új erőt nyert. — S most azt kérdi a törvényszéktől, hogy ki az, ki őt állítólagos testvére megmérgeztetésével vádolja.

— Ön, felelt Bandi.

— Uraim felelt a báró: ez az ember ezt bosszúból teszi velem. S itt a báró előadá az általunk már ismert történetet, hogy a báró elszerette kocsissá kedvesét.

Bandi elmondta, hogy mind igaz, mit a báró elbeszélt és az is igaz, hogy őt a bosszu vezérelte, hogy a báró minden lépésének utána lesson. — Ez azonban nem fog amellet bizonyítani, hogy a báró nem ölette meg testvérét.

(Folyt. köv.)

kőbányai pálya-udvaron. As ottan állomásközpont és F. K. vasuti gyárokhoz beszélgetve állottak a pálya-udvaron s a gyorsvonatot nézték, mely roppant sebességgel közeledett az állomás felé, melyen rendszeresen nem is szokott megállani. A vágány másik felén egy a pálya udvarban dolgozó fiatal parasztszönyör bámult a zakatolva és tüszögve közeledő vonatra, s annyira behajolt a vágány felé, hogy a gép, mely már csak pár lépésre nyire volt a nőtől, bizonyosan leütötte a fejét, ha pár másodpercig még ott marad. F. észrevévé a veszedelmet rákiáltott az asszonyra, de ez meredten megmaradt előbbi állásán. A másodszori kiáltásra pedig a helyett, hogy hátralépett volna, át akart ugrani a vágányon. De csak egy lépést tehetett. A vágató mozdony ki és bejáró dugattyurudja elérte s oly erővel nyomult a szegény nő oldalába, hogy a rudon függve maradt. Háromszor-négyszer mint a pörgettyűt forgatta meg a rud a szerencsétlent, azután tompa robajjal vágta a mozdony oldalához. Innét a kerekék alá került a test, melyekz a nyakat s a végtagokat egészen leválasztották a megroncsolt, alakatlan törzsről. Rémes és undorító látványt képeztek a szertefecacsentő agyvelő, a vérző huscafrangok, a szanaszétheverő végtagok és idomtalan törzs, melyet a mozdony messze eldobott a vágányok között. A szerencsétlen nő természetesen egy mukkanás nélkül halt meg.

— *Értesítések.* Kalpagos Szabó Ferencnek II. t. 13 sz. a. háza kedvező feltételek mellett eladó; alsóréten a 6-ik dőlőben termelt nádgyékény lábán eladó. — Irházi Ferenc tudatja, hogy száraz malmában naponta lehet jölni, kását és herebugát csinálni. — A mucsihátú legelő f. év nov. 1-től kezdve ujév első napjáig birka legeltetés alá kiadó, értekezni lehet II-ik tized 42 szám alatt Ruzs Molnár János házában. — Ifj. Héja Józsefnek vekezugzi 80 hold szántó földje eladó. — Kutas Lidia I. t. 629 sz. a. háza kedvező feltétellel mellett eladó, értekezni lehet I. t. 224 sz. a. — Piti Jánosnak kistőkei 18 hold szántó földje vetéssel együtt eladó. — Hódi Józsefnek nagytőkei 18 hold földje eladó, értekezni lehet Zugi Sarkadi Mihály házában. — Becsák Péter alsóréti egy részlet földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Molnár Farkas József háza Verecegyházi 21 hold, és vekezugosi 3 hold földje eladó. — Horváth Józsefnek a felső réten egy részlet földje eladó a várhat alatt. — Fischhoff Gáspár minden féle férfi ruhát készít, tisztít és javít a legjutányosabb áron, lakása, Bárdos-féle házban a posta mellett. — Kanfi Horváth Józsefnek a réti földjén levő gyékénye és nádja feles munkálatokra kiadandó. — Gránitz Pálnak Tőkén 25 hold földje tanyaépítéssel haszonbérbe kiadó, és III. t. 304 számú háza örökáron eladó, ugyanannál 1 lakás haszonbérbe kiadó. Halász Szabó Józsefnek nagytőkei 50 hold földje eladó, alkut lehet tenni H. Szabó Ferencel. — Czákó Imre házában egy külön lakás van kiadó, mucsihátú 35 hold legelő, vekezugzi 13 hold szántó, és nagytőkei másfél fertály szántó földje eladó. — Győri János örökösökének házuk eladó. — Szabó Tamásné háza, 1. és 2. oszt. nagynyomási és II-od oszt. földje eladó. — Szabó Bálint vekezugosi egy hold földje, vetéssel együtt eladó. Özv. Bakonyi Józsefnek vekezugosi 4 hold földje haszonbérbe kiadó. — Rác Jánosnak a Várháton 15 részlet földje eladó. — Vári Mihály telő réti 8 hold földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Busch Ferdinándnak a felsőréten 4 részlet vízmentes földje eladó, — vagy feles munkálatra kiadó. — Lázár Jánosné I. t. 303 sz. a. lakásnak mucsihátú 12 hold földje 3 évre haszonbérbe kiadó. Földvári Nagy Judit háza eladó, — vagy földért elcsereendő. Batik Sándornak Mucsihátú buza alá földje van feles munkálatra kiadó.

CSARNOK.

A fővárosból.

Mikor azután az Ősz, e kedélyes öreg ur, felhajtja az utolsó poharát, mely saját termésű édes borától ragyog s azt mondja leánykájának, a virágoknak — „édes lelkeim, vessétek meg nekem azt az ágyat! késő van már, hadd megyek aludni — “: akkor azután mi is megtudjuk, hogy vége a mulatságnak, el lehet menni.

Az öreg ur lehajtja fejét szőlőlevelekkel koszorúzott puha fekhelyére, ragyogó éji sátorában, melynek arany csillagokkal átvert kék bársonyból: kék égből vagy az oldala, a teteje meg csupa ezüst holdvilágból. Ekkor elhangzik az utolsó nóta. Ki akarná a szives házigazdát zavarni? Elmennek a nótás cigányok, a csicseregő kis cigány-fecskék; a vörös orru karmester is a tisztos golya — hóna alá szedi azonnal a lábait. A szürke barát a melancholikus daru sem rikkant többet, — legfőleg az uton. Mi is megyünk... Meg sem köszönjük a szives vendéglátást. Viesszarakhatjuk a kerekeket a kocsi. Pista kocsi kitörtül az álmat szemeiből. S megy haza, megy ki ki a dolgára. Ki kocsin, ki gyalog, ki vasuton — mint uri-magunk egész Budapestig. Csak mikor azután újra fenn vagyunk rég

nem lakott kis szobánkban, hol a tintatartóra is hálót szőttek már a pókok, — akkor jut eszünkbe az a sok jó nap, melyet tekintetes Ősz urnál odakinn töltöttünk.

A tél, ez a vén táblabíró sokkal morózsabb fráter. Neki mindegy abszolutizmus vagy constitucionizmus. Nincs kibékülve senkivel és mégis mindenkit meglátogat. Megcsipkedti az orrát, fülét mindenkinek, rálép a lábára, a rábúz pipaszárával a szegény ember körmére, hogy az ujjá csakugy gémbereedik. Pedig messziről olyan bizalmas, olyan szolid képeket vág. Kötve higynék neki!... Ahol jön pedig már. Előre fujja a pipája füstjét. Átkozott rossz dohányt szí az ördög hordta. Szinte elfrad belé a lélekzetünk. Olyan a füstje egészen, mint a — novemberi köd.

Mindenütt jó, de legjobb otthon. Most kezdjük ezt csak érteni, mióta köszönet hozattunk Schneider urtól. Barátságosan zúgog, serrog a víz a thea-főzőben; csapkod a szeaz kék lángja, mikor egyet mozdulunk a gyufa után, hogy a cabanosra rágyujtsunk Blanka édes levele olvasása közben (majd lesz ezért!) Morog a kandalló. Mit morogsz, te felfüteni való? Szörnyű egy állás! Mennyit eszik és mégis mindig éhes. Jókát nevetünk, mikor a szél, ez a vásott gyerek odajön borzasan, piszkosan az ablakunk alá és be-be kiált ránk, hogy: gyere csak ki! Ázért se megyünk, míg csak nagy szegyenkezve el nem oldalog tárgyaltan mérgében.

De hát végre is csak ki kell menni, ki kell nézni a szabadba. Bármi kellemetlen lehet is a szabadság, most tapasztaljuk, mily vonzerővel bír az mégis! Ott hagytuk a kies ősz, bejöttünk a „roppant köhalomba.“ Ujra ki vágyunk. Már az első napon. Odakinn az erdőn, mezőn néma hervadás, foggó élet; itt újra keresztek az életet; legyen legalább ez, ha nem láthatunk is már rajta mosolyt és derűt.

Mi más, mi más itt az élet! Odakinn: fűdön, falon, erdőn, mezőn, ligeten zengett a dal, pezsgett a kedély, mosolygott az ajk, forrott az élet minden fűszálban és minden szivben. Itt legfőleg a mozgás, a kufári sürgés-forgás jelenti csak az életet. Ez marad itt a régi, télen nyáron egyaránt. Hemzseg, hullámszik a tömeg jobbra, balra, előre, hátra. Mint a legyek az üvegharang alatt mászkálnak összevissza, s egy kietlen chaosz zavarodik az egész a szédülő lélek szeméi előtt.

Mily jól esik akkor visszagondolni rád te édes, csöndes, szivélyes otthon! Te zajtalan kis ház ott a város utcán, zajtalan kis házon ki virágos ablak, virágos ablaknál egyszerű kis leány fekete szempárossal, páratlan szivaddal!...

Itt más még az ég is, Borzas boszorkányokként járják tánukat a felhők; a hideg szél sipládja paprikázza fel őket dévaj nótájával. Dévaj és egyhangu. Adelheid és Kunigunda — Kunigunda és Adelheid... Mindig csak egyet húz: húzd te magad, húzd, húzd, húzd te; fűsz, menekülj előlem!... A boltok előtt táncol a kirakat. Cifra kendők, esernyők, téli kabátok járják erősen a kállai-kettőt. Kínálják magokat. Hiszba. Inséges világ van, te előveszed a tavalyi Meucsikoffot, internálod magad jó, gyapjas Szibériájába, hogy csak az orrod marad ki — hévmérőnek. S így állván a dolgok: letéveszes minden világ fájdalomról; eszedbe sem jut, olyan gyorsan lantolsz végig a víztől csobogó aszfálton.

Átkozott köd. Még az is hozzá! Láthatlan szálakban fonja át rajta magát az eső, s gnom ezüst porral hinti be borzos Meucsikoffod. S te futsz, futsz, akár egy önkényes tűzoltó. Alig érsz rá szétnézni.

Pedig van mit. Ott a szegény hordár, ki most is, mint egy fakereszt áll a sarkon. Bah! csak nem küldöd most az istenadtát, mikor a billet-doux is billet-amer lenne — neki. Ott a Szeppl is, a bolygó-fiakkeres. Hallatlan! Nagyságos urnak csapott föl: beült saját kocsiába, s ott olvassa a „Budapestet“, melynek Cziklay Mátyas, Kis Miska (borbély), és Kulacs Adorján: leghirvesebb költői mellett — Reviczkyt, Pósaát, sőt Gáspár Imrét is megtalálhatod már. — Ott a szegény zsemlyeárló Kátchen, az is dideregve vonul be a pincogádba deresbajuszával, mely deretlenül is női gyöngédségének sötét satyrája. — Ott a boldogtalan bakkancsos, ki három városrészt frirét, káplárját, strázsamesterét és lajtinántját végig szalutálva viszi a „Meldungot“ vörösré fűt, bosnyák-lapító nagy kezében. — Ott a Rézi szakácané, ki ezuttal is (mint rendszeren) sleppjét kurtára fogva (bocsásson meg neki a pap!) siet haza a plebániára a vacsora nyers-anyagával. Ott a szegény tót favágó, ki a panszláv kérdés oldozgatása nélkül is mozgalmass idöket él, mozgalmass fűrészelésben osztva meg hü élete párjával a fűrészt és az élet terhét... Csak a suszterinas, az most is a régi. Neki iramodik, közben felhajtja kopogós papucsát, elfűtyöli a helyre-tyu-tyu-tyu-t, s mire elfűtyölte, circusi virtuozitással kapja újra lábára a lég-

ből leszálló papucsot... Óh boldog ifjúságom! Mo daná Komócsy, hazánk nagy költője.

Csak a Spiszblirgernek, meg a dandynek jó, kik amonnan a Speisesaalból az üvegfük és a gyöngyöző bakator mellől mosolyognak az egészen. Nevetik a világot. Mindakettő megüli jól a helyét, nem akar haza menni. Az egyik fél a feleségtől, a másik a „zahlen“-től. Pedig mindakettőnek az lesz a vége. Csakugy az egyiket a felesége fizeti ki, a másikat meg a pincért.

Csak előre! Siessünk földel alá!... Hiába. Megálljt vezényel egy tábornoki hang. Reszketve állunk meg... Csak közkatona, hál' istennek. Régi barátunk, kire az isten önkényességben szabta ki a boldogtalanságot. Büszkén mutatja pangantóját s dicsekszik, hogy: most jön már csak igazán a „saison morte,“ a holtidény. Mert ő... így meg úgy... Megy akár Szalonikiba, ha kell; szalonát hasit az arnauták hátaból — csak a Károly-kaszárnyát a háta mögött hagyhassa. A kapitány őt, ő meg a sok „einzelnt“ nem szereti ott.

Dübörögnek már a fogatok a nemzeti színház előtt. Szállingózik az aristokratia. Hangverseny, philharmonikusok; felolvasások, az udvari-zene (érted: verkli!) nagy profétája, Hanslik; löversenyek, estélyek, clubbok vonzák őket be a fővárosba a szette falusi kastélyból, melyről az ősi címert elette az idő, körülte meg a földet a vöröshegyi Dávid. — Csakugy telik velők a magyar színház; hát még, ha az előadások németül folynának!

Hát az ott micsoda sötét tömeg? Valóságos fekete-sereg. Égő fűtykösöket tart mindenik kéz, ugy közeledik zugva-bögyve felénk. Véletlenül egy iszonyu plakát ötlük szemünkbe a sarkon: *Jönnek a zuluk!* Uram irgalmazz. S áldjuk az eget, hogy Napoleonidának nem születünk.

Jönnek tehát a zuluk. Nem, nem. Békés fáklýásmenet ez egyetemi polgároktól, kik a jó Lenhossék Józsi bácsit tisztelik meg ez ünnepélytel tanársága 25-ik évfordulóján. S méltán. Az öreg ur többet tett a tudományával jó hírnevünk emelésére a múltvilág előtt, mint ugyane 25 év alatt egész hadseregünk, az a 800 ezer ember, mely csak Königráztet és Bosniát tud felmutatni. Okos ember ő. Hát még ha magyarul is tudna!

Klasszikus egy tudós, klasszikus egy ember. Ezer meg ezer adoma kereng róla. Hogy vitte haza tudós kutatás végett egy boldogtalan szívű borbélynak velejét s hogy főzte meg azt neki — tévedésből — éppen vesével a szakácsnéja. Hirn mit Niern. Hogy szeret dicsekedni a rendjeivel. Hogy akgtja azokat a fogason löggő mentéjére s hogy nézi néma gyönyörben így naphosszat is azt. Valami fránya phrenolog meglepő hasonlatosságot is fedezett fel az ő és a C. L. Posner koponyája között.

Sokan vádolják a szegény öreg urat vesztegetéssel, pazarlással. Azt mondják, hogy lehetne már, ha ügyesebb lett volna, három háza is Pesten! Pedig mi tudjuk, hogy négy van. Ilyen a rossz világ, kéremalásan.

Mikor az egyetemi polgárok üdvözlő beszédére válaszolt is, az erkélyen égő két gyertya közül farizeus sobajtással csakugyan elfujta — az egyiket.

Tudom, hogy a rossz nyelvek erre is azt fogják mondani, hogy a — szél fujta el.

... Vége van ennek is. S mi a hidegtől és örömtől egyaránt reszketve megyünk földel alá. Vár a fris vacsora, az új bor és — a régi baráti kör, melyet most látunk először hosszú távollétünk után. Ott az üres szék, melyet azóta senki nem foglalt el.

— Isten hozott!

Ez a baráti kör — t. c. p.! — az agglegények klubja. A miről majd máskor.

Csáktornyai Lajos.

Felelő szerkesztő: **Sima Ferenc.**

Arverési hirdetés.

Füchsl József csödválasztmányának határozata folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint a csödtömeghez tartozó, Szentesen tul a Kurcán a volt Füchsl-féle fakereskedési telepen levő gőzmalomban elhelyezett: gőzmalmi. gőzfűrés és műszerek s egyéb ingóságok f. évi **nov. 3-án**, hétfőn, d. e. 9 órakor a helyszínen megtartandó nyilvános árverésen azonnali készpénz fizetés mellett becsáron alól is el fognak adatni, mire a venni szándékozók meghivatnak.

Tóth János,
ügyvéd tömeggondnok.

Pályázati hirdetés.

A Szentés városi polgári iskolánál üreses dásban levő *énektanári állomásra* ezennel pályázat nyitattik. Ezen állomáshoz hetenként 12 órai tanítás kötelezettsége mellett, 300 frt évi javadalmazás van kötve. A kellőleg felszerelt kérévények f. é. nov. 15-ik napjáig Szentés városi iskolaszéké elnökségéhez adandók be. Az állomás f. é. decemb. 1-ső napján foglalandó el.

Kelt Szentésen, okt. 16-án 1879.

Zolnay Károly,
isk. széki jegyző.

H i r d e t é s.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy I. t. 150. házszám alatt, a céhház zugjában naponta friss cukrász sütemény kapható, megrendelés útján torták és más egyéb szakmámba vágó olcsó és pontos kiszolgáltatásról kezeskedem. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, tisztelettel maradtam

Sindros Szabó János,
cukrász.

H i r d e t é s.

Alólirott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy nálam mindennemű *férfi, női és gyermek topánok* őszi és téli idényre nagy választékban kaphatók, megrendeléseket pedig pontosan és jutányos ár mellett készítik. Vidéki megrendeléseknél egy viselt lábbeli beküldése kéretik.

Tisztelettel

Varga Benjámín, cipésmester.
Szentésen, a piactéren.

É R T E S I T É S.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint

ü g y v é d i i r o d á m a t

Makóról, **Szegedre** (Halpiac-tér, Kontraszti ház, I. emeletére) helyeztem át.

Szeged, 1879. okt. 20.

Tisztelettel

Réthy Károly,
köz- és váltó-üggyvéd.

H i r d e t m é n y.

Szentés város tulajdonát tevő, **heti és országos vásárok** alkalmával gyakorolni szokott **helypénzszedési jog** f. év nov. 2-án délelőtt 10 órakor a városi tanácsteremben 1880. jan. 1-től 1882-ik év dec. 31-ig, tehát 3 egymást követő évre nyilvános árverésen hasznbérbe fog adatni.

Az évi hasznbéri kikiáltási ár 2000 frtban állapítatván meg, árverezni kívánók tartoznak árveréskor ezen összegnek megfelelő 10%-os bánatpénzt vagy is 200 frtot letenni.

Árverési feltételek bővebb tájékozás végett alólirotnál bármikor megtekinthetők.

Kelt Szentés, 1879. október 16-án.

Sima Ferenc,
tanácsnok.

H i r d e t é s.

Alólirotnak van szerencsése a nagyérdemű helybeli és vidéki közönséggel, és mindenféle a varró szakban való iparosokkal, u. m. szabó, cipész, szijgyártó stb. tudatni, hogy a legjobb hirben álló cégnek

C. O. OHM

udvari varrógép szállítónak Budapestről

a bizodalmat megnyertem, és nekem egy **fiók-raktárt** átadott, annálfogva nálam **egyedül a valódi Howe, Anker, Singer, Wehler és Wilson varrógépek**, valamint **cilinder gépek** az eredeti gyári árban jótállás és **részletfizetés** mellett kaphatók.

Továbbá bátor vagyok a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy ép úgy mint eddig, ezentul is mindennemű férfi öltönyök elkészítését elvállalok, úgy szinte nálam minta szerint a kelme kiválasztható és leggyorsabban elkészíthető.

Bátor vagyok ezen hirdetésemet figyelembe ajánlani, vagyok alázattal

GROSZMAN ADOLF,
férfi szabó.

Raktára a Marozsi-féle házban, az evangélikus templom átellen.

H i r d e t m é n y.

Szentés város tulajdonához tartozó Tisza és Körözs vizében a halászati jog f. év nov. 3-án délelőtt 9 órakor a városi tanácsteremben nyilvános árverésen 1880-ik év jan. 1-től 1882-ik év végéig, tehát három egymást követő évre hasznbérbe fog adatni.

Az évi hasznbéri kikiáltási ár 250 frtba van megállapítva, tartoznak hasznbérleti kívánók ezen összegnek megfelelő 10%-ot, tehát 25 frt bánatpénzt árveréskor letenni.

árverezni kívánók az árverési feltételeket addig is alólirotnál bármikor megtekinthetik.

Kelt Szentésen, 1879. okt. 16-án.

Sima Ferenc,
tanácsnok.

H i r d e t é s.

Zsoldos Ferenc téglagyárában — mázos cserépkályhák — és mázos takaréktűzhely lemezek (csinos kiállítással és szilárdon alkotva) van eladó.

Eredeti „SINGER,” „HOWE,” „ANKER,” „WHEELER” és „WILSON” varrógépek nagy raktára.

Tisztelettel alólirotnak már 8 éve fenálló óra-üzletemben négy évig volt szerencsém a legjobb és eredeti „SINGER,” „HOWE,” „ANKER,” „WHEELER” és „WILSON” varrógépekkel szolgálhatni a n. é. közönség teljes kielégítésére, amiért is bátorkodom a multa s a n. é. közönség eddig bennem helyzett bizalmára hivatkozni, amidőn jelenleg a nálam nagy választékban raktáron levő **eredeti nagy varrógépeket, valamint kis kézi-varrógépeket** illő áron méltányos feltételek és havi részletfizetések mellett tisztelettel a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom; úgy a **varrógépekhez való legjobb minőségű tű, cérna, olaj, valamint minden a géphez megkívántató rész**, mely használat folytán megromlott, készen és azonnal kapható.

Nagyobb javításokat is gyorsan és pontosan teljesítek. Midőn a n. é. közönség becses támogatásáért esedezem, mély tisztelettel értesitem még, hogy mindennemű varrógépeket házi használatra csekély havidíj mellett kölcsönözök.

F E L S E N B U R G B.
óras és varrógép-raktár tulajdonos.

Az evang. templom épületében.

Előnyös feltételek és havirészlet fizetések mellett.

Nicholson

legújabb találmányu DARÁLÓ- ÉS ÖRLŐ- MALMA

gőz-, lóerőre és kézihajtásra nagy fontossággal szeszgyárakra, hizlaló-intézetek és gazdaszatra.

Meglepő nagy munkaképesség, olcsó ár és csekély hajtóerő a főelőnyei ezen malmoknak.

Működésben látható:

Nicholson W. Fülöp gépgyárában, BUDAPEST, Gyár-utca 48. szám.

Képes árjegyzékek minden gazdasági gépekről ingyen és bérmentve.